

୧୪ ଜୁଲାଇ ୨୦୨୩ ଖୁଦ୍‌ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ୍ ଇସଲାମାବାଦ୍, ଲଣ୍ଡନ୍

ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧର ଅଲୌକିକ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଘଟଣାବଳୀର ଆଲୋଚନା ।

ଅଶ୍ୱତ୍ୱୁ ଅଲଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଗରିକା ଲହୁ ଓଅଶ୍ୱତ୍ୱୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅନ୍ନା ବାଦଫାଉଦୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରହିମ୍ । ବିସମିଲ୍ଲା ହିର୍ ରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇସ୍ତାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍ତାକା ନସ୍ତଇନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଅମତା ଅଲ୍ଲେହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମଗ୍ସୁବି ଆଲ୍ଲେହିମ୍ ଓଲ୍ଲହ୍ୱାଲ୍ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଓର୍^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବନୀ ଓ ଘଟଣାଚକ୍ରର ଆଲୋଚନା ହେଉଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ସେମାନଙ୍କ କୁପରିଶତ୍ତିରେ ଉପନୀତ କଲେ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ୭୦ଜଣ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ନିହତ ହୋଇଥିଲେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଧନାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସରଦାରମାନେ ସାମିଲ ଥିଲେ ।

କୁରୈଶର ସରଦାରମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଦିସ୍ ସହି ବୁଖାରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଏକଦା ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଖାନା କାବା ସମ୍ମୁଖରେ ନମାଜ ପାଠ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସଜ୍‌ଦାରେ ଥିଲେ ଯେ, କୁରୈଶର ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଏଜ ଜୀବର ଗର୍ଭାଶୟକୁ ଆଣି ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ଲଦି ଦେଲେ । ଫଳତଃ ଆପଣ ସଜ୍‌ଦା ଆସନରୁ ଉଠି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏହା ଦେଖି ନିର୍ଲଜ୍ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଉପହାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଶେଷରେ ହଜରତ ଫାତିମା^{ର.ଅ} ଆସି ସେହି ଓଜନିଆ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଦୁଆ କଲେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଃ ! ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଏହି ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଧରପଗଡ଼ କର । ସେଥିଅନ୍ତେ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ଉମରୋ ବିନ୍ ହିଶାମ୍, ଉତ୍‌ବାଃ ବିନ୍ ରବିୟା, ଶୈବା ବିନ୍ ରବିୟା, ଓଲିଦ୍ ବିନ୍ ଉତ୍‌ବାଃ, ଉମୈୟା ବିନ୍ ଖଲଫ୍ ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଦୁଆ କଲେ ହେ ଅଲ୍ଲୁଃ ! ଏମାନଙ୍କ ଧରପଗଡ଼ କର । ହଜରତ ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ଲୁଃ ବର୍ଷ୍ଣନା କରନ୍ତି, ଅଲ୍ଲୁଃଙ୍କ ରାଣ ! ମୁଁ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ସ୍ୱୟଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବାର ଦେଖିଲି । ସେଥିଅନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋସାଡ଼ି ଉକ୍ତ ରଣଭୂମିର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଗର୍ଭ (କୁପ)ରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଗଲା । ସେହି ଅବସରରେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଏହି ଗର୍ଭବାସୀମାନେ ଅଭିଶପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ହଜରତ ଅବୁ ତଲହା ଅନ୍‌ସାରୀ ବର୍ଷ୍ଣନା କରନ୍ତି, ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ୨୪ଜଣଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଯାହାଙ୍କୁ ବଦର୍ କୁପରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଦିଆଗଲା । ବଦର୍ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସମୟରେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଉକ୍ତ କୁପର ଏକପ୍ରାନ୍ତରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ମକ୍କାର ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ନେଇ ସ୍ମରଣ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ସମ୍ଭବତଃ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲୁଃ ଓ ତାଙ୍କ ରସୁଲଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତ । ଆମେମାନେ ତ ସେସବୁ ଲଢ଼ି ନେଲୁ ଯାହା ପ୍ରଭୁ ଆମ ସହିତ ଅଜ୍ଞୀକାର କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ୍ ସାହେବ^{ର.ଅ} ଏହି ଘଟଣା ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି, ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଏହି ଶବ୍ଦ କି ହେ ଗର୍ଭବାସୀ! ତୁମେମାନେ ମୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୋର ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ଏଥିରୁ ଏହା ପ୍ରତୀତ ହେଉଛି ଯେ, ଆପଣ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ କି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯୁଦ୍ଧର ସୂତ୍ରପାତ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଲା ଏବଂ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଖଣ୍ଡା ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ ।

ଜୀବନୀର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ବଦର୍ ମୁଦ୍ଦି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର କେତେକ ଚମତ୍କାରର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଅତଏବ ଅକାଶା ବିନ୍ ମୁହସିନ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଳୁଛି ଯେ, ବଦର୍ ମୁଦ୍ଦିରେ ସେ ନିଜ ଖଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମରେ ଲଢୁଥିଲେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ତାହା ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ହଜୁର^{ସ.ଅ} ତାଙ୍କୁ ଏକ କାଠଫାଳିଆ ପ୍ରଦାନ କରି କହିଲେ; ତୁମେ ଏତଦ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମୁକାବିଲା କର । ଅକାଶା ତାହାକୁ ଲହରେଇବାରୁ ତାହା ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏକ ଖଣ୍ଡା ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା ।

ମକ୍କାରେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଲଜ୍ଜାଜନକ ପରାଜୟର ଖବର କିପରି ପହଞ୍ଚିଲା, ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଳୁଛି ଯେ, ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ଭୟପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥାରେ ମକ୍କା ଅଭିମୁଖେ ପଳାୟନ କଲେ । ପଶ୍ଚାତାପ ଓ ଲଜ୍ଜାରେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝା ପଡୁ ନଥିଲା ଯେ, କିପରି ସେମାନେ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କୁ କୁରୈଶର ସରଦାରମାନଙ୍କ ନିହତ ହେବା ଖବର ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । କୁରୈଶ୍ ମୃତକମାନଙ୍କ ପରିଜନଙ୍କୁ ବିଳାପ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ମଦିନାବାସୀଙ୍କୁ ବିଜୟର ସୁସମାଚାର ଦେବା ନିମନ୍ତେ ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଫ୍ଫାହ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ଡକାଇ ମଦିନା ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ ଜୈଦ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ମଦିନାର ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ ଉସାମାଃ ବିନ୍ ଜୈଦ୍^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି, ଆମମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଜୟର ସୁସମାଚାର ସେତେବେଳେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ଆମେ ହଜରତ ରୁକୟା ବିନତ୍ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଓ ହଜରତ ଉସମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫାନ୍କ କବରର ମାଟି ସମତୁଳ କରି ଦେଇଥିଲୁ ।

ଯେତେବେଳେ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ଜୈଦ୍^{ର.ଅ} ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଯହୁଦୀମାନେ ଏହା କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନଈଦୁର୍ଗିଲ୍ଲାଃ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ବଧ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିକାଶେ ତ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଓଟ ଉପରେ ଜୈଦ୍ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଜୈଦ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିଜୟର ସୁସମାଚାର ଶୁଣାଇଲେ ଏବଂ କୁରୈଶର ସରଦାରମାନଙ୍କ ନାମ ନେଇ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ନିହତ ହେବାର ସୂଚନା ଦେଲେ ସେତେବେଳେ କପଟବିଶ୍ୱାସୀମାନେ କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏହା କିଭଳି ସମ୍ଭବ । ମନେହେଉଛି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପରାଜୟ ଓ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଅକାଳ ବିୟୋଗ ଯୋଗୁଁ ଜୈଦ୍ ନିଜର ମାନସିକ ସନ୍ତୁଳନ ହରାଇ ବସିଛନ୍ତି ।

ମଦିନାବାସୀ ବିଜୟର ସୁସମାଚାର ଶୁଣି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଇବା ପାଇଁ ମଦିନା ବାହାରକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେହି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲସ ଦେଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମାଲେ ଗନିମତ୍ (ଯୁଦ୍ଧରେ ଅର୍ଜିତ ସମ୍ପତ୍ତି) ଆକାରରେ ୧୫୦ଟି ଓଟ ଓ ୧୦ଟି ଅଶ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ବିବିଧ କିସମର ସାମଗ୍ରୀ ଯଥା ଅସ୍ତ୍ର, ବସ୍ତ୍ର, ଅଗଣିତ ଚମଡ଼ା, ରଞ୍ଜିନ ଚମଡ଼ା ଓ ଉନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ହଜୁର^{ସ.ଅ} ନିଜର ଭାଗ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସାହାବାଙ୍କ ପରି ସମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସାହାବାମାନେ ଏକ ଖଣ୍ଡା ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖିନେଲେ । ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ଓଟ ଯାହାକି ଅବୁ ଜହେଲର ଥିଲା ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା । ଜୀବନୀର ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ଖଣ୍ଡା ଓ ଓଟକୁ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଖଡ଼ଗର ନାମ ଡୁଲ୍‌ଫୁକାର୍ ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କରେ ହଜୁର ଉକ୍ତ ଖଡ଼ଗକୁ ସ୍ୱୟଂ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ଉକ୍ତ ଖଡ଼ଗଟି ଅବ୍‌ବାସୀ ଖଲିଫାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା । ଏହିପରି ସେହି ଓଟ ସୁଲେହ୍ ହୁଦେବିସ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା । ସୁଲେହ୍ ହୁଦେବିସ୍ତା ସମୟରେ ଆପଣ ତାହାକୁ ବଳି ଦେବା ପାଇଁ ସାଥରେ ଘେନି ନେଇଥିଲେ ।

ମାଲେ ଗନିମତ୍ ବଣ୍ଟନ ସମୟରେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହିଦମାନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହିପରି ମଦିନାରେ ରହିଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧି ଓ ଅନ୍ୟ ସାହାବା ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ମୁତୟନ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହୋଇ ପାରି ନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାଲେ ଗନିମତ୍‌ରୁ ଭାଗ ମିଳିଥିଲା ।

ବଦର ଯୁଦ୍ଧର କଏଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଫିଦ୍‌ୟା (କ୍ଷତିପୂରଣ) ନେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦିଆଗଲା । ଫିଦ୍‌ୟା ରାଶି ଏକ ହଜାରରୁ ଚାରି ହଜାର ଦିର୍ହମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲା । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଫିଦ୍‌ୟା ପୈଠ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନଥିଲେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତ ରହିଥିଲା ଯେ, ଯଦି ସେ ମଦିନାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଲେଖାପଢ଼ା ସିଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଦିଆଯିବ । ଏହିପରି କେତେକ କଏଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଫିଦ୍‌ୟା ଅଥବା ଫିଦ୍‌ୟା ଆଦାୟ ନକରି ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରିଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଏଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ୍ ସାହେବ^{ର.ଅ} ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି;

ମଦିନା ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} କଏଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କଲେ ଯେ, ଏମାନଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ହେବ । ଆରବରେ ସାଧାରଣତଃ କଏଦୀମାନଙ୍କର ହତ୍ୟା କରିଦିଆ ଯାଉଥିଲା ଅଥବା ଚିରକାଳ ପାଇଁ ଦାସ କରିବା ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ଏହି ପ୍ରଥାକୁ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଏଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଏିଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନଥିଲା । ଅତଃ ହଜରତ ଅବୁବକର^{ର.ଅ} କହିଲେ; ମୋ ମତରେ ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଫିଦ୍‌ୟା ହାସଲ କରି ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଅନ୍ତତଃ ଏମାନେ ଆମର ଭାଇବନ୍ଧୁ ଏବଂ କ'ଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯେ କାଲି ଏହିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇସଲାମ ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀ ଜାତ ନହେବେ । କିନ୍ତୁ ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ} ଏହି ରାଏର ବିରୋଧ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ଧର୍ମ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବନ୍ଧୁପରିଜନର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ କଲାକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହତ୍ୟା ହେବା ଉପଯୁକ୍ତ । ସୁତରାଂ ମୋ ମତରେ ଏସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ବରଂ ଆଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନେ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ନିଜ ନିଜ ବନ୍ଧୁପରିଜନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତୁ । ହଜୁର^{ସ.ଅ} ନିଜ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଭାବ ବଶତଃ ହଜରତ ଅବୁବକର^{ର.ଅ}ଙ୍କ ରାଏକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ଏବଂ

ମୃତ୍ୟୁ ଦକ୍ଷାଦେଶ ବିପରୀତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଲେ । ଆଉ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ଯେଉଁ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଫିଦ୍‌ୟା ପୈଠ କରି ଦେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅ । ବସ୍ତୁତଃ ଏହାର ପାଳନ କରାଗଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏଥିମୁତାବକ ଐଶୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ଅତଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆସନ (ସ୍ତର) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ହଜାରରୁ ଚାରି ହଜାର ଦିରହମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫିଦ୍‌ୟା ପୈଠ କରିବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ଥିଲା । ଏପରି କଏଦୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦିଆଗଲା ।

ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରସଙ୍ଗତଃ ଏହି ଆଲୋଚନା ଆସନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କିଛି ମୃତକଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ନମାଜ ଜନାୟାଃ ଗାଏବ ପାଠ କରିବାର ଘୋଷଣା କରୁଛି ।

ପ୍ରଥମ- ଶ୍ରୀମାନ ରାଶା ଅବଦୁଲ୍ ହମିଦ୍ ଖାନ୍ ସାହେବ କାଠଗଡ଼ି ଯେକି ମୁରବୀ ସିଲ୍‌ସିଲା ଓ ଅତିରିକ୍ତ ନାଜିମ୍ ମାଲ୍ ଓକ୍‌ଫେ ଜଦିଦ୍ ପାକିସ୍ତାନ ଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ- ଶ୍ରୀମାନ ନୁସରତ୍ ଜାହାଁ ସାହେବାଃ ପତ୍ନୀ ଶ୍ରୀମାନ ମୁବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ମୁରବୀ ସିଲ୍‌ସିଲା ଆମେରିକା ନିବାସୀଙ୍କର ଅଟେ ।

ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} ଉଭୟ ମୃତକଙ୍କ ସହିତ କ୍ଷମା ଆଚରଣ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ତର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ହେବା ପାଇଁ ଦୁଆ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

.....

ଅଲହମଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତଇନୁହୁ ଓନସତଗଫିରୁହୁ ଓନୁମିନୁ ବିହି ଓନତଓକକଲୁ ଅଲୈହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ଯହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ଯୁଜଲିଲହୁ ଫଲା ହାଦିୟା ଲହୁ ଓନଶହଦୁ ଅଲଲା ଇଲାହା ଇଲଲ୍ଲାହୁ ଓନଶହଦୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନୁଲଲାହା ଯାମୁରୁବିଲ୍ ଅଦଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଇଜିଲ କୁର୍ବା ଓୟନହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଜ ଓଲ୍ ମୁନ୍‌କରି ଓଲ୍ ବଗଇ ଯଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ଯୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ଉହୁ ଯସ୍‌ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକୁରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର୍ ।

*** **

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

14th July 2023